

Forsikringer om, at den vedkommende er en hæderlig Mand og en rar Mand, at alle hans Tanter synes, at han er saadan en rar Mand, det er jo slet ikke det, det i denne Sammenhæng kommer an paa. Ingen bestrider Generaltolddirektørens gode Villie, hans Hæderlighed, fremragende Evner og videnskabelige Indsigt, hvad man nærer Tvivl om, er, at han er den rette Mand paa den rette Plads. Naar den højtærede Minister tror, at jeg personlig skulde være glad ved, at Generaltolddirektørens Enevælde er brudt, maa jeg sige, at det er mig saa komplet ligegyldigt. Jeg har altid vidst, at strenge Herrer regere stakket, og det er altsaa ogsaa Tilfældet for hans Vedkommende, naar dette Forslag bliver til Lov.

Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Jensen) til Slutning spurgte mig, om jeg da paa de næringsdrivende Klassers Vegne kunde sige, at denne Lov var dem saa ligegyldig, at de lige saa gerne kunde være den foruden, vil jeg svare, at jeg interesserer mig særdeles for enhver Retfærdighedshandling, der kan udføres overfor de næringsdrivende, men i øvrigt har jeg intet Mandat til at tale paa Standens Vegne. Jeg staar som Repræsentant for Københavns 4de Valgkreds og ikke for denne bestemte Samfunds-klasse. Men mit Syn paa Sagen er dette, at jeg opfatter dette Lovforslag som en saare ringe Afbetaling paa en stor Gæld. Ifølge Vekselloven skal man jo ikke nægte at modtage nogen som helst Afbetaling. Dette er en meget lille Afbetaling, men den har i alt Fald det Gode, at der derigennem er principielt erkendt, at der er en Gæld.

Wulff: Den ærede Minister rettede før en spøgende Bemærkning til mig, da det ærede Medlem havde talt forrige Gang, og henviste til, at det ærede Medlem dog ikke kunde være misfornøjet med mig som Repræsentant i Toldraadet. Jeg svarede dertil, at jeg tilhørte ikke Flertallet. Der er nemlig et Flertal og et Mindretal i Raadet, det er en Kendsgerning, det fremgaar bl. a. af den Betænkning, som ledsager dette Forslag fra Raadet, og det ærede Medlem, som nu talte, har jo talt i Mindretallets Aand og ganske i Overensstemmelse med den.

Det var, som sagt, kun spøgende, naar den højtærede Minister gav denne Anvisning paa mig. Men Bemærkningen fremkaldte en Ytring fra det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Jensen), som er Ordfører for Regeringspartiet, og som gik ud paa, at Mindretallet

og Flertallet jo vare enige. Dertil vil jeg sige, at det er vistnok om forbavsende lidt. Jeg har i alt Fald ikke mærket denne Enighed som Medlem af Mindretallet. Det ærede Medlem har bl. a. opholdt sig ved, at der var 26 indkomne Andragender, som han mener have staaet saa uanfægtede ogsaa fra Mindretallets Side, at det i høj Grad vidner om Generaldirektoratets Ufejlbarehed. Jeg vil kun dertil sige, at det er ikke rigtigt, og uden at røbe Forhandlingerne fra Toldraadet vil jeg gøre opmærksom paa, at da Flertallets Betænkning blev affattet, erklærede man fra Mindretallets Side, at man fuldstændig vilde afholde sig fra at imødegaa eller kritisere den. Man nøjedes med at konstatere sin Opfattelse af Sagen, men frafaldt enhver kritisk Bemærkning. Hvis man ikke havde fundet det ganske unyttigt at kritisere paa det Tidspunkt, vilde der utvivlsomt være fremkommet Indvendinger mod de Stemninger, som gaa i samme Retning, som det ærede Medlems Udtalelser gjorde. Det kan godt være, at vi ikke ville beskyldes Afgørelsen for — for at bruge det Udtryk, her staar —, at den ikke har været lovmæssig, omhyggelig og velovervejet, lovmæssig efter vedkommendes Opfattelse, omhyggelig og velovervejet kunde den særdeles vel have været; men at vi ikke have kunnet underkende den, er fuldstændig urigtigt, og Forhandlingerne have vist det ærede Medlem, at hvis vi ikke have underkendt den paa flere Punkter, saa har det kun været af Mangel paa Deltagelse, men der har ikke været udelt Tilfredshed med Afgørelserne. Men en Ting, som har bidraget til, at man ogsaa paa Slutningen afholdt sig fra at diskutere de Spørgsmaal, var netop det, at Raadet i en vis Forstand kommer til at foreslaa sin egen Aftræden ved at forelægge dette Lovforslag, som indsætter dette Udvalg til fremtidig raadgivende Dommer i disse Forhold. Det vil jo sige efter vor Opfattelse, at alle de Ting, som foreløbig ere blevne afgjorte i Raadet, de 26 Sager, paa ny kunne indbringes, saa snart dette Udvalg er konstitueret, og ville der finde Afgørelse i det Omfang, som Loven tilsteder. Der vil der altsaa være Adgang til paa ny at diskutere dem forfra under de Bestemmelser, som Loven fastsætter, nemlig blandt andet den, at Mindretallets Ræsonnementer ville kunne offentliggøres og da i alt Fald i visse Kredse maaske faa en vis Vægt, som de ikke have, naar de ligge skjulte indenfor et Raads Døre. Jeg har kun ikke villet lade uimodsagt dette, at Mindretallet og